

ဆုထူးပန်

သက်တန်းရောင်ဝဉ်

အခန်း(၁)

"လေးလေးသန့်"

ဗျို ...

"လေးလေးသန့်"

"ဝေ"

"ဘယ်သူတုန်းဝေ လာလေ အိမ်ထဲဝင်ခဲ့ကွ"

"ဟုတ် ကျွန်တော်ပါလေးလေးသန့်"

"ဪ အေး ... မောင်စည်သူပါလားကွ အော် ဧည့်သည်လည်း ပါလာတာကိုး လာကြလာကြ လာထိုင်လေကွာ"

"ဟုတ် လေးသန့်"

"ဒါနဲ့ ဘယ်တုန်းက ပြန်ရောက်တာတုန်း မောင်စည်သူ မင်းမှာလည်း မြို့ကြီး အနေကြာလာလို့ထင်ပုံ၊ မြို့ကြီးသားလုံးလုံးကို ဖြစ်နေပါရောလားကွာဟေ"

"ဟီး ... ဟုတ်ရပါဘူး လေးလေးသန့်ရာ ဒီမှာလေ ဒါကျွန်တော် အလုပ်လုပ်နေတဲ့ မြို့က သူဌေးသားလေ နာမည်က ရောင်စဉ်လင်းတဲ့ အစ်ကိုလေး ကျောင်းပိတ်တာနဲ့ ကျွန်တော်ရွာပြန်တာနဲ့ ကြုံတုန်းရွာကို လိုက်လည်ပြီး လေ့လာဖို့ လိုက်လာတာတဲ့ လေးလေးရ"

"ဟေ ဟုတ်လား ကောင်းသပျံ့ ငါ့တူက နာမည်နဲ့လူနဲ့ လိုက်သဟေ နာမည်ကလည်း ရောင်စဉ်လင်း လူကလည်း အရှိန်အဝါတစ်ခုခုက"

ဖြာထွက်နေသလိုပဲ ချောတာခန့်တာထက်ကို တစ်မူ ထူးခြားနေသလိုပဲကွ ကောင်းလိုက်တဲ့ ဥပဓိရုပ်ကွာ"

"ဟုတ် ကျေးဇူးတင်ပါတယ် လေးလေး"

လေးသန့်ဆီမှ ချီးကျူးစကားကို ခေါင်းလေး ညိတ်အပြုံးလေးနဲ့ ပြော လိုက်သော အစ်ကိုလေးကို ကြည့်ပြီး စည်သူတွေ့မိသည်။

ဟုတ်သည် လေးလေးသန့်ပြောတာ အပိုမဟုတ် အစ်ကိုလေးက ခုခေတ် တခြားလူငယ် မြို့ကြီးသားလေးတွေလို ဖြူဖပ်ဖြူရော် ပျော့တိပျော့ဖတ် ချောတာမျိုးမဟုတ် အသားက ဖြူသလောက် လူကလည်း ခန့်သည်၊ ချော သည်ထက် ပိုသည်။ အရပ်က ၆'ပေ အရပ်နဲ့အညီ ခန္ဓာကိုယ်က တောင့်သည်ဖြောင့်သည်။ မွေးကတည်းက ရွှေဇွန်းကိုက် မွေးလာတာမှန်း သိသာလောက်အောင် ခြေဖဝါး လက်ဖဝါးလေးတွေဆို ကိုင်မကြည့်ဖူးပေမဲ့ နူးညံ့နေမှာ သိသာသည်။ စည်သူဆိုစ တွေ့ခါစကဖြင့် ယောက်ျားချင်း တောင် ငေးကြည့် နေမိခဲ့တာပဲလေ။

ငေးနေမိဆို သူများတွေလို မျက်ခုံးက ထူပြီး မည်းနက်နေတာမျိုး မဟုတ် ဘဲ ထူပြီး စိမ်းဖန့်နေတာမျိုး နှာတံဆိုတာလည်း ပြောစရာမရှိ ဖြောင့်စင်း ပြီး လှသည်။ နှုတ်ခမ်းက မေးရိုးနဲ့အလိုက် မထူမပါး ရဲနေတာမျိုး မဟုတ် ဘဲ ကြည့်ကောင်းသည်၊ ချောသည်၊ လှသည်၊ ခန့်သည်ထက်ပိုသော ဒီလို ထူးခြားပြီး ဆွဲဆောင်မှု ရှိလွန်းသည့် ရုပ်ရည်မျိုး စည်သူဘဝမှာ ၂ယောက်ပဲ တွေ့ဖူးသေးသည်။ နှစ်ယောက်ဆိုလို့ ဟုတ်သား ခုမှသတိရသည် သက်တန့်

...

သက်တန့်ကို စည်သူခုထိမတွေ့ လေးလေးသန့်ပြောလို့ အစ်ကိုလေး အကြောင်း တွေးနေမိတာနဲ့ သက်တန့်ကို မေးဖို့ကို စည်သူ မေ့နေမိသည်။

"လေးလေးသန့်" သက်တန့်ရော မမြင်ပါလား ဒီကောင် ဘယ်ရောက်နေ

လည်း လေးလေး။

"သက်တန့်လား ရွာဦးကျောင်းသွားလေးရဲ့ ဒီနေ့ဥပုသ်နေ့လေ အဲဒါ ဥပုသ်သည်တွေ အတွက် အအေးဘူးတွေ သွားဝေရင်း ကျောင်းသန့်ရှင်းရေး လုပ်ဆိုပြီး ထွက်သွားလေရဲ့"

"ကြီးကြီးမြရော ပါသွားတာလား"

"ဟုတ်ပါ့ကွာ"

"ဟုတ်လေးလေး ဒါဆို ကျွန်တော်ဒီကောင်ကြီးနောက် လိုက်သွားလိုက်ဦး မယ်နော် "

"အေးအေး လိုက်သွားလိုက်သွား"

"အစ်ကိုလေး လာ ကျွန်တော်တို့ ရွာဦးကျောင်း လိုက်သွားရအောင် အစ်ကိုလေးနောက်က လိုက်နော် ရွာဦးကျောင်းလမ်းက ဖုန်ထူတယ် အစ်ကိုလေးရ အစ်ကိုလေးက ဆိုင်ကယ်စီး ကျွမ်းပေမဲ့ လမ်းမကျွမ်းသေး တော့ ကျွန်တော်ရှေ့က မောင်းမယ်နော်"

စည်သူပြောတာလည်း ဟုတ်နေသည်မို့ ရောင်စဉ်လက်ထဲမှ ဆိုင်ကယ် သော့ကို စည်သူ့ကို ပေးပြီးနောက်က တက်လိုက်သည်။ နောက်ဘာ ရယ်မဟုတ် မေးလိုက်မိသည်က

"စည်သူ သက်တန့်ဆိုတာ စည်သူ့သူငယ်ချင်းလား "

"ဟုတ်တယ် အစ်ကိုလေး ရွာထဲမိန်းကလေးတွေ မတွေ့ပါဘူး အောက်မေ့ နေတာ ဒီကောင်ကြီးက ရွာဦးကျောင်း ရောက်နေတာကိုး "

"ဟမ်"

အဆက်စပ်မရှိ ပြောလိုက်သော စည်သူ့စကားကြောင့် ရောင်စဉ် ကြောင် သွားသည်။ ထို့ကြောင့် ...

"ရွာထဲ မိန်းကလေးတွေ မတွေ့တာနဲ့ အဲလူရွာဦးကျောင်း ရောက်နေတာ ဘာဆိုင်လို့လဲ"

"ဆိုင်ဆို အစ်ကိုလေးရေ ဒီကောင်ကြီးကရွာရဲ့ ကွမ်းတောင်မောင်လေ "

"ကွမ်းတောင်မောင်"

"ကွမ်းတောင်မောင်လို့ ရှိလို့လား ကိုယ်တော့ ကွမ်းတောင်ကိုင်ပဲ ကြားဖူး ပါတယ်ကွာ"

"ဟီး ကွမ်းတောင်ကိုင်ဆိုတာ မိန်းကလေးတွေကို ခေါ်တာလေ ရွာရဲ့ အချောဆုံး အလှဆုံး မိန်းကလေးတွေကို ကွမ်းတောင်ကိုင်လို့ ခေါ်ကြတော့ ကျွန်တော်တို့ရွာရဲ့ အချောဆုံး အခန့်ဆုံး ယောက်ျားလေးဖြစ်တဲ့ သက်တန့် ကို ကွမ်းတောင်မောင်လို့ ခေါ်ကြတာပေါ့ "

"ဒါဆိုလည်း ကာလာသားခေါင်းတို့ ဘာတို့ခေါ်ပါလားကွာ ဘာကြီးလဲ ကွမ်းတောင်မောင် ဆိုတာကြီးက "

"ကာလာသားခေါင်းက ကိုကြီးအောင်ဖြူး ရှိတယ်လေ အစ်ကိုလေးရဲ့"

"အော် ဟုတ်ပါပြီ "

ရောင်စဉ်လည်း ဘာမှဆက်မပြောဖြစ်တော့ မပြောဖြစ်ဆို ရွာဦးကျောင်း မုဒိဝလည်း ရောက်ပြီကိုး ...

ဒီလိုနဲ့ နှစ်ယောက်သား ဖိနပ်ကို ဆိုင်ကယ်နားထားကာ ကျောင်းပေါ် အရင်တက် ဆရာတော်ကို ဦးချကြသည်။

ဆရာတော်ကို ဦးချအပြီး စည်သူက

"ဘဘုန်းဘုရား ... ဒါကျွန်တော်မြို့မှာ အလုပ်လုပ်တဲ့ သူဌေးအိမ်က သူဌေးသား ရောင်စဉ်လင်းတဲ့ ဘုရား"

"ဪ ... အိမ်းကွဲ့ ရွာကို အလည်လိုက်လာတာလား ဒကာလေး"

"တင့်ပါဘုရား ... စည်သူက သူတို့ရွာက ဘယ်လောက်လှကြောင်း ဘယ်လောက် အေးချမ်းပြီး နေချင်စရာ ကောင်းကြောင်း လည်စရာတွေ ပေါကြောင်း အမြဲပြောပြောနေတော့ တပည့်တော်လည်း ကျောင်းပိတ်တာ နဲ့ ကြုံလို့ အလည်လိုက်လာတာပါဘုရား"

"အိမ် ... ဘယ်လိုလဲကွဲ့ ဘုန်းဘုန်းတို့ ရွာက စည်သူပြောသလို လှရဲ့ လား နေချင်စရာ ကောင်းရဲ့လားကွဲ့ ဒကာလေးတို့လို မြို့ကြီးသားတွေ ကတော့ နေတတ်မယ် မထင်ပါဘူးကွဲ့"

"တင့်ပါဘုရား တပည့်တော် ရွာအဝင်ထဲကကို စည်သူ စကားမှန်ကြောင်း ထောက်ခံမိပါတယ် ဘုရား ရွာအဝင် ဖြတ်ရတဲ့ ချောင်းကြီးရော အဲဒီနားက အသီးအပင် ခြံတွေရော ချောင်းဘေးပေါက်နေတဲ့ တောရိုင်းပန်းတွေနဲ့ ရွာ အဝင်ထဲကကို တပည့်တော်က သဘောကျ နေမိတာပါ ဘုရား"

"အိမ် ... ဒါဆိုလည်း ရောက်တုန်းရောက်ခိုက် ပျော်ပျော်နေပေါ့ကွယ် စည်သူ ဧည့်သည် ဒကာလေးကို သေချာဧည့်ဝတ်ကျေဦး ဂရုစိုက် ကြား လား"

"တင့်ပါဘုရား ဘဘုန်း သက်တန့်ရောဘုရား တပည့်တော် ရောက် ကတည်းက ဒီကောင့် လိုက်ရှာနေတာ ခုထိမတွေ့ရသေးဘူး ဘုရား "

"သက်တန့်က အောက်ချိုင်း ရေတွင်းမှာ သင်္ကန်းတွေ လျှော်နေတယ် ထင် တယ် သွားကြည့်ကြည့်လိုက်"

"တင့်ပါဘုရား တပည့်တော်တို့ ခွင့်ပြုပါဦးဘုရား"

ဒီလိုနဲ့ ရောင်စဉ်နဲ့စည်သူ သက်တန့်ဆိုတဲ့ စည်သူ သူငယ်ချင်းကို ရှာဖို့ အောက်ချိုင်းထဲ ဆင်းလာကြသည်။

စည်သူကတော့ သူသူငယ်ချင်းကို ရှာနေပြီးရောင်စဉ် တစ်ယောက်မှာ

တော့ ...

ဝါး ... လှလိုက်တာ စိမ်းဆိုနေတဲ့ ငှက်ပျောတောကြီးရယ် ဘေးနားက ကြက်သွန်ခင်းက ငုံ့နှံဖူးတွေရယ် နေကြာပန်းခင်းကြီးရယ်နဲ့ အပြိုင်အဆိုင် ကို လှနေလိုက်ကြတာ နောက် လက်နှိပ် ရေတွင်းဘေး ကျောက်ပြားချပ် တွေပေါ်မှာ သင်္ကန်းလျှော်နေတဲ့ မိန်းကလေးက ၅ယောက် လျှော်ပြီးသား သင်္ကန်းတွေကို ရေညှစ်လှန်းနေတဲ့ ယောက်ျားလေးက ၃ယောက်ရှိသည်။

စည်သူက ထိုထဲက တစ်ယောက်ကို မေးနေသည်မှာ

"ဗျို့ ကိုကြီးအောင်ဖြိုး သက်တန်ရှော ဒီကောင် ဘယ်ရောက်သွားပြန်တုံး"

"ဟာ စည်သူပါလား မင်းဘယ်တုန်းက ရွာပြန်ရောက်တုံး "

"မနေ့ညက ရောက်တာကိုကြီးရေ"

"အေး ... မင်းကောင်သက်တန် ဟိုဘက်ရွာ ရွာသာယာဘက် သွား တယ် အေးခင်ကို လိုက်ပို့လေရဲ့"

"ဟင် ဒီကောင်က ဘာလို့ မအေးခင်ကို လိုက်ပို့ရတာတုံး ထူးဆန်းပဲ"

"ထူးဆန်းမနေနဲ့ ငါ့ကောင်ရေ အေးခင်မက သက်တန်ကို ငမ်းနေတာလေ အဲဒါ အငမ်းလွန်ပြီး သင်္ကန်းနဲ့ လက်နဲ့မှားထုမိတာ လက်အတော် ထိသွား သကွ အဲဒါကိုကွာ မင်းကောင်သက်တန်က သူ့ကြောင့် ဖြစ်ရတာမို့ အားနာ လို့ အေးခင်ကို သူ့အိမ်လိုက်ပို့သတဲ့ကွာ "

ဪ ...

"ဖြစ်ရမယ် မအေးခင်တို့ကတော့

ဟား ... ဟား ... "

စည်သူကတော့ကို အောင်ဖြိုးဆိုသူ၏ အဖြေစကားကို ကြားပြီး ရယ် နေသည်။

ထိုအခိုက် မိန်းကလေး တစ်သုတ် ရောက်လာပြီး သင်္ကန်းလျှော်နေကြတဲ့
မိန်းကလေးများထံ မေးနေသည်က ...

အခန်း(၂)

ထိုအခိုက် မိန်းကလေးတစ်သုတ် ရောက်လာပြီး သင်္ကန်းလျှော်နေကြတဲ့ မိန်းကလေးများထံ မေးနေသည်က ...

"အစ်မ ... မခိုင်မာဝေ သက်တန့်က ဟိုဘက်ရွာက အေးခင်မကို ဆိုင် ကယ်ပေါ်တင်ပြီး သူ့ရွာ ပြန်လိုက်ပို့တယ်ဆို ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ ကျုပ်တို့ မှာ ဘုရားပေါ် အမှိုက်လဲနေကြတုန်း သီတင်းကြားလို့ ပြေးလာတာ"

"အမလေး ဘာဖြစ်ရမလဲအေ အဲဒီအေးခင်မကလေး သက်သက် လုပ်တာ သက်တန့်က သူ့ကို သတိထားမိပြီး ဂရုစိုက်အောင် မူရာမာယာ ပိုပြနေတာ ဖြစ်တာက နည်းနည်းရယ်ပါအေ အသက်နဲ့ အဝေးကြီးပါဟဲ့ ဒါကိုသေတော့ မဲ့ မသာလိုလုပ်ပြနေတာ ငါလေ စိတ်ရှိတိုင်းသာ ထလုပ်ပစ်လိုက်ရင် သက် တန့်က အထင်လွဲမှာစိုးလို့သာရယ် မဖြစ်ဘူးမဖြစ်ဘူး သက်တန့်ကို အဲဒီရွာ သာယာက မိန်းမတွေလက်ထဲတော့ အပါမခံနိုင်ဘူး ဟဲ့ကောင်မတွေ ညည်း တို့လည်း နည်းလမ်းလေးဘာလေး ရှာကြဦး ကိုယ့်ရွာသားကို သူများ ရွာသားတော့ အလုပ်မခံနိုင်ဘူးနော်"

"အို ဒါမျိုးတော့ ဘယ်အဖြစ်ခံရပါ့မလဲ အဲဒီသက်တန့်ကလည်းလေ အားနာတတ်၊ သနားတတ်တာလည်း လွန်ရော ဒါတောင် မြို့ပေါ်နေမြို့ပေါ် ကြီးလို့သာပေါ့ ဒီပုံနဲ့ဆို ဟိုမန်းလေးလို မြို့ကျောင်းသွားတက်ရင် ဘယ်နှယ့် လုပ်ပါ့နော် ကျုပ်တို့တော့ စိတ်မချပါဘူးတော် "

ရောင်စဉ်တစ်ယောက် သူတို့ပြောတာ နားထောင်ပြီး အူကြောင်ကြောင်နဲ့ နားမလည်နိုင် ဖြစ်နေသည်။

အဲဒီသက်တန်းဆိုတဲ့ ကောင်လေးက ဘယ်လောက်တောင် ချောနေလို့များလဲ တွေးမိသည်။

ဘာလို့များ ဒီအမျိုးသမီးတွေကြားထဲ ဒီကောင်လေးသာ ရေပန်းစားနေတာက အခု သူတို့ကို ကူလုပ်ပေးနေတဲ့ ရွာသားလေးတွေဆိုလည်း မဆိုးလှပါဘူး။ ဒါကို ဒီလူတွေကျ ရှိဟန်တောင်မတူ အရေးတစ်ယောက်မှ မလုပ်ကြ။ အစက အဲဒီလောက် စိတ်မဝင်စားမိပေမဲ့ ခုတော့ အဲဒီကောင်လေးကို စိတ်ဝင်စားပြီး တွေ့ချင်လာမိသည် ဒါနဲ့ ...

"စည်သူ မင်းကောင်က ဘယ်လောက်တောင် ချောနေလို့ သူဒီမှာရှိတာနဲ့ ရွာထဲက အပျိုတွေက ဒီရောက်နေကျတာတုန်း သူ့ငမ်းရင်း ကိုယ့်လက်ကို တောင် ထုမိတယ်ဆိုပဲ အဲဒီလောက် ဖြစ်ရလောက်အောင်ကို မင်းကောင်က ချောနေလို့လား"

စိတ်ထဲ နည်းနည်းအိုဗာတွေ ဖြစ်နေသလိုမို့ တဲ့မေးချလိုက်သည်။

"အယ်အစ်ကိုလေး ... သက်တန်းကိုမတွေ့သေးလို့ပါ ကျွန်တော်ပြောအပိုဖြစ်မယ် သူလာမှ အစ်ကိုလေး ကိုယ်တိုင်သုံးသပ်ပေါ့။ သက်တန်းက မြို့ကကောင်တွေ ချောပါတယ် ဆိုတာလောက်ကတော့ သနားတယ် ပြောရလောက်တယ် အစ်ကိုလေးရ ခုနာမည်ကြီးနေတဲ့ ဇေရဲထက်တို့ ပိုင်တံခွန်တို့ ဆိုတာလောက်ကတောင် သူ့အတွက်က မယှဉ်သာသေးဘူးအစ်ကို ကျွန်တော်တော့ အလိုပြီးပြည့်စုံတဲ့ ချောမောခန့်ညားမှု ဆိုတာမျိုးကို အစ်ကိုလေးနဲ့ သက်တန်းပဲ တွေ့ဖူးသေးတယ်ရယ်"

"မင်းဟာကလည်း ညွှန်းလိုက်တာကွာ" ဟုမဲ့ကာ ပြောမိသည်။ ထူးတော့ ထူးဆန်းသည် စည်သူပြောသလို အဲဒီကောင်လေး ရှိနေသည် ဆိုခြင်း ကြောင့်လားတော့မသိ ရွာထဲမှာတုန်းက မတွေ့ခဲ့ရသော စည်သူတို့အရွယ် မိန်းကလေးများကို ကျောင်းမှာ တွေ့နေရခြင်းပင်။ ဒီသင်္ကန်းလျှော်နေသော

မိန်းကလေးများကလည်း မအေးခင်ဆိုသူကို သက်သက် မူရာမာယာများပြီး လုပ်သွားတာဟု မကျေမနပ် ဒေါသူပုန်ထနေကြသည်။

အမှိုက်လှဲနေကြတာဟု ဆိုသော မိန်းကလေးများမှာလည်း ဘုရားပေါ် ပြန်မသွားနိုင်ပဲ အဲဒီကောင်လေး ပြန်အလာကို လည်ပင်းရှည်နေကြသည်။

သူကိုယ်တိုင်လည်း ဘာရယ်မဟုတ် အဲဒီကောင်လေးကို တွေ့ချင်နေ မိသည်။ ထိုအခိုက် ဆိုင်ကယ်သံ ကြားလိုက်ရပြီး သူအပါဝင် အားလုံးသော လူအများရဲ့ အကြည့်တွေက ထိုဆိုင်ကယ်သံ လာရာအရပ်စီသို့ ...

"ဟင် ... "

ရောင်စဉ်တစ်ယောက် ဆိုင်ကယ်ပေါ်က ဆင်းလာပြီး သူတို့အနား လျှောက်လာတဲ့ ကောင်လေးကို ကြည့်ပြီး မျက်တောင်ခတ်ဖို့တောင် မေ့နေ မိသည်။ မမှား စည်သူပြောတာ တကယ်ကို မမှားပါ။ သူတို့အနား နီးသ ထက် နီးလာတဲ့ ကောင်လေးက အရပ်က မနိမ့်မမြင့် ပိန်သွယ်သည့်ဘက် ပါသည်။

အသားလေးက ဖြူညွှန့်ပြီး နေပူထဲက လာလို့လားမသိ ရဲနေတဲ့ ပါးဖောင်းလေးတွေရယ် စိမ်းဖန်နေတဲ့ မထူလွန်းမပါးလွန်း လှလိုက်တဲ့ မျက်ခုံးလေးတွေရယ် ရှည်ပြီး ကော့နေတဲ့ မျက်တောင် ထူထူလေးတွေရယ် နှာတံလုံးလုံးလေးနဲ့ ကကြီးပုံပေါ်နေတဲ့ နှုတ်ခမ်း လှလှလေးတွေရယ် ...

အား ... နဖူးပေါ် ဝဲကျနေတဲ့ ဆံပင်ပျော့အိလေးတွေရယ်နဲ့ ဒီကောင်လေးက ချောသည်။ လှသည်ထက် ပိုသာသော ဆွဲဆောင်နိုင်လွန်း အားကြီးသည့် ထိုကောင်လေးကို ကြည့်ပြီး ရောင်စဉ် တစ်ယောက် ယောက်ျားလေးချင်းကို ငေးကြည့်နေမိသည်။ ဒါက ရွာသားတဲ့လား စည်သူပြောတဲ့ မြို့ကြီးသားတွေ ချောတာလောက်ကတော့ သနားတယ် ဆိုတာကို လက်ခံမိသည်။ သူငေးကြည့်နေတုန်း မျက်နှာရဲရဲလေးနဲ့ ထိုကောင်လေးက သူ့ကို

တစ်ချက်သာ ကြည့်ပြီး စည်သူကို

"စည်သူ မင်းဘယ်တုန်းက ရောက်တာလဲ ငါ့ကောင်ကြီး တယ်ချောလာပါလားကွ"ဟု

ပခုံး ဖက်ကာ နှုတ်ဆက်နေသည်။

ရောင်စဉ်မှာတော့ ကိုယ့်ကို သူက တစ်ချက်လောက် ကြည့်တာတောင် အသက်ရှူမှားသလို ဖြစ်နေတာ သူကကျ ကိုယ့်ကို အကြည့်တစ်ချက်နဲ့ ရှိတယ် မထင်သလိုပုံဖြင့် စည်သူကို ပခုံးဖက် ပြောလိုက်တာကိုပဲ ဘာရယ် ကြောင့်မသိ စိတ်ထဲ အလိုမကျသလို ခံစားနေရသည်။ မကြိုက် သူအဲလို တခြားသူကို ဖက်တာ ကိုရောင်စဉ်တစ်ယောက် မကြိုက်၊ အလိုမကျ ဖြစ်မိသည်။

စည်သူကတော့ "လဒ် ... အပိုတွေ ပြောမနေနဲ့ ငါမင်းအိမ်လည်း ရောက်ခဲ့ပြီးပြီ လေးလေးသန့်က မင်းဒီမှာဆိုလို့ လိုက်လာတော့လည်း မင်းကို တန်းမတွေ့ရဘူး ဒီက ကောင်ကြီးကတော့ ညက ပြန်ရောက်ရောက် ချင်းထဲကကို အပြေး လာတွေ့ချင်နေတာ ဧည့်သည် ပါလာလို့သာ ဒင်းကတော့ ဒီကတွေ့ချင်လို့ လိုက်ရှာတာ တောင်တန်း မတွေ့ရဘူး ဘာလဲ မအေးခင်ကြီးနဲ့ သာယာနေလို့ ကြာနေတာလား "

"ဟား ... မင်းကလည်းကွာ မဟုတ်ရပါဘူး"

"ဘာမဟုတ်ရမှာလဲ ရွာသာယာများ ဒီအောက်ချိုင်းကနေဆို ဟိုဘက် ချောင်းလေး ကူးရင်ကို ရောက်တာကို မင်းဒီလောက် ကြာစရာလိုလား ပြော" ကလေးမဟုတ် သူငယ်မဟုတ်နဲ့ ခြေမဆောင့်ရုံတမယ် စုပုပ်ပွ၍ စိတ်ကောက်ပြနေသော စည်သူကြောင့် သက်တန့် သဘောတကျကို ရယ်မိကာ ...

"ယော် မင်းကလည်း ရွာသွားတာက မကြာပေမဲ့ သူက လက်ထိသွားတာ လေကွာ အဲဒါ ဆေးဆရာမ ခေါ်ပေးပြီး ပြန်လိုက်ပို့ပေးခဲ့ပြီးမှ ပြန်လာတာမို့ ပါကွာ"

"အတော် စေတနာတွေ ပိုနေတယ်ပေါ့လေ " ခပ်ရွဲ့ရွဲ့ စည်သူစကားကို

"မင်းကလည်းကွာ "ဟုပြောပြီး ရယ်နေသော ထိုကောင်လေးကို ကျွန်တော် ငေးကြည့်နေတုန်း စည်သူက ထိုကောင်လေးကို ...

"မင်းကို မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ် ဒါက ငါအလုပ်လုပ်နေတဲ့ မန်းလေးက သူဌေးအိမ်က သူဌေးသား "ရောင်စဉ်လင်း" တဲ့ အစ်ကိုလေးက ငါတို့နဲ့ ၂နှစ်လောက်ပဲ ကွာတယ် ပြီးတော့ အစ်ကိုလေးက ရုပ်ချောသလောက် သဘောလည်း တကယ်ကောင်းတာ အဆင့်တန်းလည်း မခွဲခြားတတ်ဘူး။ သူဌေးသားဆိုပေမဲ့ ငါ့ကို ဘော်ဒါလိုပဲ သဘောထားတာ"စည်သူ အပြောမှာ ခေါင်းလေးသာညိတ်၍ သူ့ကို တစ်ချက်မှ တစ်ချက်ဆိုရုံလေး ကြည့်လာပါ သည့် အကြည့်လေး ...

ထို့နောက် စည်သူကပဲ စကားဆက်ကာ

"ပြီး ... အစ်ကိုလေးက တက္ကသိုလ်ဒုတိယနှစ် ဖြေထားတာကွ အစ်ကိုလေး အစ်ကိုလေး မေဂျာက ဘာမေဂျာ"ဟုကျွန်တော့်ဘက် လှည့်မေးလာသော စည်သူအမေးကြောင့်

"ကိုယ်လား ကိုယ်က UCSM"ဟု ဖြေပေးလိုက်ရသေးသည်။ ဒီတော့မှ အေး အဲဒါ ဟုဆိုသော စည်သူ။ ပြီးမှ သက်တန့်ပခုံးကို ဖက်ကာ

"အစ်ကိုလေး ဒါက ကျွန်တော့် ငယ်သူငယ်ချင်း အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်း "သက်တန့်ရောင် "တဲ့ " ဘယ်လိုလဲအစ်ကိုလေး ကျွန်တော်ပြောခဲ့တာတွေ မမှားပါဘူးနော်" ဟု ပြောရင်း ကျွန်တော် ပြန်အဖြေတောင် မစောင့်

ကောင်လေး ဘက်လှည့်ရင်း ငါက မင်းအကြောင်းတွေ ကြွေးထားတာကွ
ဟုပြောလိုက် ကျွန်တော့်ဘက် လှည့်လာပြီး ခုကျွန်တော်ပြောတာ လက်ခံပြီ
မလားဟု မေးလိုက်နဲ့ စည်သူတစ်ယောက်တည်း အလုပ်ရှုပ်နေသည်။
ကျွန်တော်က ...

"အင်း ... သက်တန့်က စည်သူပြောတာထက်ကို ပိုပါတယ် အစ်ကို
လက်ခံပါတယ်ကွာ ငါ့ညီက စည်သူ့အပြောထက်တောင်ကို ပိုဆွဲဆောင်မှုရှိ
ပြီး ချောတာပါ"ဟုပြန်ဖြေမိသည်။

တကယ်ကို ဒီစကားက ကျွန်တော့်ရင်ထဲက လာတဲ့စစ်မှန်တဲ့ စကားဆို
တာတော့ ဒီကောင်လေး သိနိုင်ပါ့မလား ကောင်လေးကတော့ ...

"ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အစ်ကို"ဟုသာပြောပြီး ဘာမှဆက်မပြော
တော့။

တကယ်ဆို သူဒီကောင်လေးဆီက ဒီထက်ပိုသော ရင်နှီးမှုတွေ လိုချင်
သေးသည်။ အချိန်ခဏလေး အတွင်းမှာ ဖြစ်တည်လာသော လောဘက သူ
ဒီကောင်လေးနဲ့ ရင်နှီးချင်လာမိသည်။

စည်သူ့ပခုံးပေါ်က သူ့လက်တွေကို ဖယ်ရှားကာ သူ့ရင်ခွင်ထဲ ရောက်နေ
လှလှ စည်သူ့ကို သူ့ဆွဲထုတ် ပစ်ချင်သည်။ စည်သူ့နေရာမှာ သူဖြစ်ချင်မိ
သည့် စိတ်က ဘုရားသခင် ကျွန်တော် ဘာဖြစ်သွားတာလဲ ဒီအချိန်ခဏ
လေးအတွင်း ကျွန်တော် ကျွန်တော်။

သက်တန့် ...

သူနဲ့စည်သူ့ကို ကြည့်ရင်း မျက်မှောင်ကြီးကုတ်ကာ ခေါင်းတစ်ခါခါ ဖြစ်
နေသော ထိုအစ်ကို ချောချောကို မနေနိုင်စွာ တစ်ချက် ကြည့်မိပြီးကာမှ
နားမလည်နိုင် ဖြစ်နေမိသည်။

မသိစိတ်ကလား၊ သိစိတ်က ရယ်လားတော့ သူမသိ စည်သူပခုံးပေါ်က
လက်တွေကို အလိုလို ပြန်ရုတ်လိုက်မိသည်။ ထိုအခါမှ ပြေလျော့သွားတဲ့
မျက်ခုံးတွေကို ကြည့်ပြီး သူ့စိတ်လည်း အနည်းငယ်သက်သာ သွားသလို။
အာ ... ဒီအခြေနေကြီးက ဘယ်လိုကြီးလည်း သူ့ဘဝမှာ ဤကဲ့သို့ တစ်
ကြိမ်တစ်ခါမှ မတွေ့ကြုံခဲ့ဖူးသလို ... ။

အခန်း(၃)

သုံးယောက်သား မတ်တတ်ရပ်နေရာမှ ကျောင်းပေါ်မှ အောက်ချိုင်း
အဆင်း လှေကားထစ်လေး ပေါ်မှာ အတူထိုင်ချလိုက်ရင်း

စည်သူကပဲ "သက်တန့် မင်းရော ဘာတက်မှာလဲ ဘာမေဂျာ
လျှောက်ထားလဲ ဘယ်မှာတက်မှာလဲ"

"ငါလား မြန်မာစာလျှောက်ထားတယ် မန်းလေးမှာမင်းနဲ့ အမြဲတွေ့
ရအောင်လို့" စည်သူ ပခုံးကို တွန်းတိုက်ကာ ပြောသော သူ့စကားကို စည်
သူက ဟွန့်ခနဲ တစ်ချက်မဲ့၍ နှာ တစ်ချက်မူတ်ကာ ပြုံးနေသော်လည်း
ကျွန်တော်ကတော့ သူ့ရဲ့ ဘာရယ်မဟုတ် အရွန်းဖောက် ပြောလိုက်တဲ့
စကားကိုပင် ကျွန်တော်အူတွေ တိုမိသည်။ ကျွန်တော် ဘာကြောင့်ခုလို
အူတိုမိလည်း ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း နားမလည် ဖြစ်နေတုန်း စည်သူ
က ...

"မန်းလေး လာတက်မှာကတော့ ထားပါတော့ သက်တန့် မင်းက D3လုံး
တောင် ပါထားတာလေ ဘာလို့ မြန်မာစာယူတာတုန်း ငါယူလို့ လိုက်ယူ
တယ် မပြောနဲ့နော် ငါက အဝေးသင် မင်းကဒေး ဘာမှမဆိုင်ဘူး"ဆိုတော့

"မဟုတ်ပါဘူးကွာ မြန်မာစာက ငါစိတ်ဝင်စားတဲ့ ဘာသာရပ်မို့ပါ မင်းသိ
တဲ့တိုင်း ငါက ကဗျာတွေကို ချစ်တယ် ပါဠိနဲ့ရောမ စကားလုံးတွေကို
စိတ်ဝင်စားတယ်လေ ဒါကြောင့်ယူတာ "

"အင်း ... "ဆိုကာ စည်သူက တွေးတွေးဆဆ ဟန်ဖြင့်

"လေးလေးသန့်နဲ့ ကြီးကြီးမြကရော ဘာမှမပြောဘူးလား"

"ဖေဖေနဲ့မေမေလား " သက်တန့်မေးရင်း ပြီးလိုက်မိသည်။ ဖေဖေနဲ့ မေမေက သူဒီအရွယ်ထိ သူ့ကို ဘာလုပ်ရမည်ဟု အတင်းမတိုက်တွန်းဖူးခဲ့။

သူလုပ်ချင်သည့် အရာ သူ့ဆန္ဒကိုသာ အမြဲ ဖြည့်ဆည်း ပေးခဲ့သည်။ အားပေးခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် သူသည်လည်း ဖေဖေနဲ့မေမေအတွက် သား လိမ္မာတစ်ယောက် အဖြစ် သူတို့မိသားစုလေးက ချစ်ခြင်း မေတ္တာတရား တွေ့ဖြင့် အမြဲ လုံခြုံနွေးထွေး နေခဲ့သည်။

"အင်း"စည်သူ့စကား အထောက်မှာ "ဖေဖေနဲ့မေမေက တော့ ငါ့ဆန္ဒငါ့ သဘောပဲပေါ့ကွာ ငါ့ရွေးချယ်မှုတိုင်းကို အမြဲအားပေး ဖြည့်ဆည်း ခဲ့သူတွေ ပဲဟာ "

"အင်း ... ဟုတ်ပါတယ်လေ ဒါနဲ့ မင်းကျောင်းတက်ရင် အဆောင်နေမှာ မလား ငါအဆောင် ရှာထားပေးမယ် မင်းစိတ်ကြိုက် အေးဆေးပြီး တိတ်ဆိတ်တဲ့ နေရာမျိုး သီးသန့်အဆောင်မျိုး ရှာထားပေးရမလား"

"ကောင်းတာပေါ့ကွာ ဒါဆို မင်းကိုပဲ အားကိုးလိုက်တော့မယ်နော် "

"စိတ်ချ ငါ့တာဝန်သာထားလိုက် "ပြောရင်း သူ့ကို ဆွဲဖက်လိုက်သော စည်သူနဲ့ စူးခနဲ ရောက်လာသော အကြည့်တစ်ချက်အကြား သက်တန့် ကိုယ်လေးကို စည်သူ့လက်ထဲမှ မသိမသာ ရုန်းပြီး ...

"အေးပါကွာ ကဲ ... မင်းလည်း ဘုန်းကြီးကျောင်း ရောက်တုန်းရောက် ခိုက် လုပ်အားလေး ပေးသွားဦး "ဟုပြောရင်း ...

"ကိုကြီးအောင်ဖြိုး ဒီဘက်မှာ ပြီးတော့မှာမလား "

"အေး သက်တန့် သင်္ကန်းတွေနဲ့ လိုက်ကာ အခင်းတွေကတော့ အကုန်ပြီး ပြီကွ စောင့်တွေပဲ နည်းနည်း ကျန်တော့တယ်"

"ဟုတ်ကိုကြီး အဲဒါဆို ကျွန်တော်တို့ အိမ်သာ၊ ရေချိုးခန်းတွေနဲ့ ဆွမ်းစား
ကျောင်းဆောင်ဘက် သန့်ရှင်းရေးသွား လုပ်လိုက်တော့မယ် အစ်ကို"

"အေး ... ရတယ်သွားသွား"

"ကဲ စည်သူ အပေါ်ပြန်တက်ရအောင်"ဟုပြောရင်းကောင်လေးက သူ့
ဘက်လှည့်ပြီး

"အစ်ကို အစ်ကိုရော ကျွန်တော်တို့နဲ့အတူ လုပ်အားပေးသွားမလား
အစ်ကိုလည်း ကုသိုလ်ရတာပေါ့ "ဟုမေးလာသည်။

အို ... ဒါမျိုးအခွင့်ရေး ရောင်စဉ်တို့က ဘယ်လက်လွှတ်ခံလို့ ဖြစ်မ
လဲ။ ကောင်လေးနဲ့အတူ လုပ်ရမှာပဲ ဘာမလုပ်နိုင်စရာရှိလဲနော်။ ကောင်
လေးလို ဖြူဖြူဥဥလေး ကတောင် လုပ်နိုင်နေသေးတာ သူက ဘာမလုပ်နိုင်
စရာ ရှိမလဲလေ။ ပြီး ကောင်လေးကိုယ်တိုင်က အတူလုပ်ဖို့ ဖိတ်ခေါ်နေတာ
ပဲဟာ။

"အိုကေ ကိုယ်လည်း အတူလုပ်တာပေါ့"ဟုသူဆိုတော့ စည်သူက

"ဟာ အစ်ကိုလေး လုပ်နိုင်ပါ့မလားဗျ တစ်ခါမှလည်း ဒါမျိုးလုပ်ဖူးတာ
မဟုတ်ပဲ အစ်ကိုလေး မလုပ်ပါနဲ့ ရတယ် ကျွန်တော်နဲ့ ဒီကောင်ပဲ လုပ်
လိုက်မယ်"ဟု ကိုယ့်အတွေးနဲ့တင် သာယာနေတာကို ဒင်းကသာသနာ ဝင်
ဖျက်တော့ သကောင့်သားလေးကို ငယ်ထိပ်ချည်း ပိတ်ထုချင်မိသည်။
ဒါပေမဲ့ ...

"ရတယ် ငါလုပ်နိုင်တယ် မင်းနဲ့ သက်တန့်တောင် လုပ်နိုင်သေးတာ ငါက
ဘာလို့ မလုပ်နိုင်ရမလဲ ငါလည်းအတူ ကုသိုလ်ယူမှာပေါ့" ဟုပြောလိုက်
တော့ကာမှ အင်တင်တင်နှင့်ပင်

"ဟုတ် ဒါဆိုလည်း အစ်ကိုလေးသဘော ကျွန်တော်တို့ အပေါ်ပြန်တက်

အတူ လုပ်ကြတာပေါ့"ဟုပြောကာ သုံးယောက်သားအတူ အပေါ်ပြန်တက် ခဲ့ကြသည်။

ဒီလိုနဲ့သုံးယောက်သား အရင်ဆုံးရေချိုးခန်းနဲ့ အိမ်သာများကို သန့်ရှင်း ရေး လုပ်ကြသည်။

ကျေးရွာ ဘုန်းကြီးကျောင်း ဆိုပေမဲ့ ရေချိုးခန်းက တစ်ခန်းသပ်သပ်နဲ့ ဗိုလ်ထိုင်အိမ်သာ တစ်လုံးပါက တစ်ခန်း၊ ရိုးရိုးအိမ်သာခန်း တစ်ခန်းနဲ့ သပ်သပ်ရပ်ရပ် ရှိသည်ကိုတော့ ရောင်စဉ် သဘောကျမိသည်။

စည်သူကတော့ သူ့ကိုအားနာလို့ ထင်ပါရဲ့ ...

"အစ်ကိုလေး အစ်ကိုလေးက ရေချိုးခန်းဝင်လိုက် ကျွန်တော်နဲ့ သက်တန့် က ဒီနှစ်ခန်း ဝင်လိုက်မယ်" ပြောလာသည်။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်က ကောင်လေး ရှေ့မှာ ကိုယ်လုပ်နိုင်သည်ကို ပြချင်သည်မို့ ...

"ရတယ် ငါဒီခန်းဝင်လိုက်မယ် မင်းရေချိုးခန်း ဝင်လိုက်" ပြောပြီး အလယ်က ရိုးရိုးအိမ်သာထဲ ဝင်ပြီး လုပ်ငန်းစလိုက်သည်။ အမှန်တိုင်း ပြော ရရင်ရောင်စဉ် တစ်ယောက် ဒါမျိုး အလုပ်တစ်ခါမှ မလုပ်ဖူးခဲ့ဘူး။ သူ တစ်သက်မှာ ခုတော့ ထိုကောင်လေးနဲ့အတူ ရှိနေချင်သည့် စိတ်ကြောင့် မ လုပ်ဖူးတာတွေပင် လုပ်နေမိသည်ကို တွေးမိတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သဘောကျ၍ ပြုံးနေမိသည်။

ကိုယ့်အခန်းကိုယ်တောင် တစ်သက်နဲ့တစ်ကိုယ် မရှင်းဖူးတဲ့သူက ဒါမျိုး အများသုံး သန့်စင်ခန်းကိုပင် တစ်စုံတစ်ယောက်ကြောင့် ခုလိုစိတ်လို လက်ရ ကုသိုလ်ယူ လုပ်အားပေး နေတာကို မာမိသာမြင်ရင်တော့ ပြောဦး မယ် မွေးရကျိုးနပ်ရှာတဲ့ မာမိ့သားလေးရယ်လို့။ အဟင်း

ဒီလိုနဲ့ ၃ယောက်သား ရေချိုးခန်း အိမ်သာတွေဘက်ပြီးတော့ ဆွမ်းစား

ဆောင်ဘက် သွား၍ သန့်ရှင်းကြပြန်သည်။

သက်တန့်တစ်ယောက် ပြတင်းတံခါးတွေ သုတ်နေရင်းမှ ကြမ်းတိုက်တံနဲ့ ကြမ်းတိုက်နေသော မြို့ကြီးသား သူဌေးသားကို ကြည့်ပြီး အံ့သြနေမိသည်။ သူဌေးသားပီပီ ဒါမျိုး အလုပ်တစ်ခါမှ မလုပ်ဘူးတာ သိသာလှသည်။ ခုလည်းကြည့်လေ ကြမ်းတိုက်တာမှ ဘယ်လောက်မှ မပြီးသေး သူ့မှာ နဖူးမှာ ချွေးပြန်နေပြီ ကြမ်းတိုက်တံကို ဖိဆုပ်ထားတာကြောင့် လက်ဖဝါး နုနုလေးတွေမှာ ရဲနေပေပြီ။ ဒါတောင် အပြီးမပျက် လုပ်နေသော ထိုကိုလူချောကို ကြည့်ပြီး သက်တန့်မှာ မနေနိုင်တော့။

"အစ်ကို ... ရော့ ဒါလေးသောက်ပြီး ခဏနားလိုက်ပါလား"

ရောင်စဉ်တစ်ယောက် Colaဘူးလေး ကမ်းပေးလာသော ကောင်လေးကို မော့ကြည့်ပြီး အံ့သြနေမိရင်းက ကမ်းပေးလာသော Colaဘူးလေးကို လှမ်းယူရင်း စိတ်ထဲကနေ ပြောမိသည်က အစ်ကိုက မင်းမျက်နှာလေး မြင်လိုက်ရရုံ ကြည့်နေရရုံနဲ့ အမောပြေပြီးသားပါကွာ ဟူ၍။ သို့သော် ပါးစပ်ကတော့

...

"ကျေးဇူးပဲနော် ညီ"ဟုသာ ပြောပြီး ထိုကောင်လေးပေးသော Cola ဘူးလေးကို သူတစ်ယောက် သောက်လိုက်ပြီးနောက် ... ဒီ Cola ဘူးလေးက သောက်ဖူးသမျှထဲမှာ အကောင်းဆုံးဟုတောင် ထင်လိုက်မိသေးသည်။

သက်တန့် ရင်တွေခုန်နေမိသည်။ သူကမ်းပေးသော ကိုလာဘူးလေးကို ယူပြီး မော့သောက်နေသော "ရောင်စဉ်လင်း"ဆိုသည့် ထိုသူကို ကြည့်ပြီးသူ ရင်တွေခုန်နေသည်။ ဘာကြောင့်လဲ ဘာကြောင့် ဘယ်တုန်းကမှ မခုန်ခဲ့မလှုပ်ခဲ့ဖူးတဲ့ သူ့နှလုံးသားလေးက ဒီအစ်ကိုနဲ့ တွေ့မှ ဘာကြောင့် ခုန်လှုပ်လာခဲ့တာလဲ သူဘယ်လိုမှနားမလည်။

သူ့ဆိုင်ကယ်ပေါ်က ဆင်းထဲက သူ့ကို ငေးကြည့်နေသော ထိုအစ်ကိုရဲ့

အကြည့်တွေကြောင့် သူ့နှလုံးသားလေးက လှိုက်ကာ ခုန်နေခဲ့သည်။
မိန်းကလေးတွေကြား ဒီလိုအကြည့်မျိုးတွေနဲ့ ယဉ်ပါးနေခဲ့ပြီ ဖြစ်တဲ့သူက
ဘာကြောင့် ဒီလူရဲ့ အကြည့်တွေ အောက်မှာ သူရင်တုန်ပန်းတုန် ဖြစ်ရ
လောက်တဲ့ထိ ရှက်နေခဲ့မိတာလည်းဆိုတာ တကယ်ကို ထူးဆန်းလွန်းစွာ။

ဒါကြောင့် သူ နောက်ထပ် အဲဒီအစ်ကိုကို ထပ်မကြည့်ရဲခဲ့။

ခုတော့ ချွေးတွေနဲ့ မောနေတဲ့သူ့ကို မြင်တော့လည်း မနေနိုင် ကျောင်းပေါ်
ပြေး သူ့အတွက် အအေးဘူး သွားယူပေးမိသည်။ သူ့အတွက်သာ ယူခဲ့ပြီး
စည်သူ့အတွက်နဲ့ သူ့အတွက်ကိုတောင် ယူဖို့ သတိမရမိ မယူခဲ့မိ။ ချွေးတွေ
နဲ့သူ့ကို မြင်လိုက်ရရုံဖြင့် ကိုယ့်အာရုံက သူ့စီမှာသာ၊ ကိုယ်စိတ်တွေက ထို
သူတစ်ယောက်ကိုသာ၊ ထိုသူတစ်ယောက် အတွက်သာ ဖြစ်နေခဲ့သည်ကို
သူဘယ်လို နားလည်ရပါ။

အခန်း (၄)

ရောင်စဉ်တစ်ယောက် တစ်ဖက်အစွန်းမှ ကောင်လေးကို ငဲ့ကြည့်မိတော့ ထိုကောင်လေးက နှေးကွေးသော လှုပ်ရှားမှုမျိုးဖြင့် မှန်ကို တစ်ချက်ချင်း သုတ်၍ အတွေးရေယဉ်ထဲစီးမျောနေပုံပင်။ သူ့အနား ရောက်လာသည်ကို ပင် မသိရလောက်အောင်ထိ ဒီကောင်လေးရဲ့ အတွေးစိတ်အစဉ်ကို ဘယ် အကြောင်းရာ၊ ဘယ်သူကများ စိုးမိုးလေသလဲ။ ခပ်ဆတ်ဆတ်သော အသံ ဖြင့်

"ညီ"

"အမေ ... "

"ဘုတ်"

သက်တန့်တစ်ယောက် မှန်တွေသုတ်ရင်း သူ့အကြောင်း တွေးနေတုန်း အနားလာကာ ရုတ်တရက် ခေါ်လိုက်သောသူ့ကြောင့် လက်ထဲက အဝတ် စက ပြုတ်ကျသွားသည်။

"ဗျာ အစ်ကို ဟို ဘာလို့လဲ"ဟုပြန်ဖြေရင်း ပြုတ်ကျသွားသော အဝတ်ကို အကောက်

"ဒုတ် ... "

"အား ... " ဟုအော်မိကာ သက်တန့်တစ်ယောက် နဖူးကို လက်လေးနဲ့ ပွတ်ရင်း အစ်ကိုကို မော့ကြည့်လိုက်တော့ အစ်ကိုကလည်း သူ့နဖူးလေးကို လက်နဲ့ပွတ်ရင်း သူ့ကို ပြုံးကြည့်နေသည်။ ဘာရယ်မဟုတ် သူ့ကိုပြုံးကြည့်

နေတဲ့ ထိုလူသားကြောင့် သက်တန့်တစ်ယောက် ရင်ခုန်သံတွေ မြန်လာ သည်။ အစ်ကို အရမ်းနာသွားမလားလည်း စိုးရိမ်မိတော့ ကိုယ်က မေးမလို့ လုပ်တုန်း ...

"ညီ အရမ်းနာသွားလား"ဟုမေးကာ အစ်ကိုက သူ့နဖူးလေးကို လက်လေးနဲ့ ညှို့ဖွ လာလုပ်ပေးနေသည်။

"ဟင့်အင် မနာပါဘူး အစ်ကိုရော အရမ်းနာသွားလား"

"အစ်ကိုက မနာပါဘူးညီရဲ့ ကြည့်ပါဦး ညီ့နဖူးလေး ရဲသွားတာပဲ " ဟု ပြောကာ အနားတိုးလာပြီး လေလေးနဲ့မှုတ်ပေးနေသော အစ်ကိုကြောင့် သက်တန့် နေရာမှာတင် အငွေ့ပျံ ပျောက်သွားချင်မိသည်။ အဲဒီလောက်ထိ ရင်တွေခုန်နေတာ ရူးတော့မယ်ထင်တယ် အစ်ကိုရေ ကျွန်တော့်ကို အဲဒီ လောက်ထိအောင် မပြုစားပါနဲ့လားဗျာ။

ရောင်စဉ် မျက်စိရှေ့မှ ပါးမို့မို့လေးတွေ ရဲနေအောင်ထိ မျက်လွှာလေးချ ကာ ရှက်နေပါသော ကောင်လေးကို ငေးကြည့်နေမိရင်း နဖူးထက်မှ နီရဲရဲ နေရာလေးကို လေလေးနဲ့ မှုတ်ပေး လိုက်မိသောအခါ ဖြန်းခနဲ ရဲတက်လာ ပါသော နားရွက် နုနုညှည ရဲပတောင်းလေးတွေကို ဆွဲငုံ ကိုက်ပစ်ချင်စိတ်ကို မနည်းထိန်းချုပ်နေရတာ အသက်ရှူတွေပင် ရပ်ထားမိသလို။

သူတို့ နှစ်ယောက်လုံး ထိုင်ရာက မထဲပဲ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ငေး ကြည့်နေမိတုန်း အနားရောက် လာသောစည်သူက

"သက်တန့် ' ဘာဖြစ်တာလဲ

ဟင် ... နှစ်ယောက်လုံး နဖူးတွေ ရဲလို့ပါလား"

"ဟို ဟို အဝတ်စပြုတ်ကျတာ လှမ်းကောက်တာ နှစ်ယောက် ပြိုင်တူ ကောက်မိလို့ နဖူးချင်း တိုက်မိတာ" သက်တန့် တစ်ယောက် ဒါ

လေးဖြေရတာကို စကားတွေ ထစ်နေမိသည်။ ဒါတွေအကုန် အစ်ကိုကြောင့် အစ်ကို ခင်ဗျားကျွန်တော့်ကို ရူးလောက်အောင် ပြုစားနေလိုက်ဗျ ခုကျွန်တော့်ရင်ထဲ ရင်ခုန်သံလှိုင်းတွေ ထန်ပြီး မတည်မငြိမ်တွေ ဖြစ်နေပြီဗျ ဒါတွေခင်ဗျားသိလား။

"အစ်ကိုလေး ကြမ်းတိုက်တာ ပြီးသွားပြီပဲ သက်တန့် မင်းရောပြီးတော့မှာလား ပြီးရင် ပြန်ကြရအောင် နေတောင် အတော်ဆောင်းနေပြီ ငါဥပုသ်သည်တွေ နားနေရုံလည်း သန့်ရှင်းရေး အကုန်လုပ်ခဲ့ပြီးပြီ မင်းလက်စသတ်ပြီး ပြန်ကြရအောင် ငါအစ်ကိုလေးကို တို့ရွာရဲ့ ညနေဆည်းဆာမှာ လုံမပျိုတွေ ရေခပ်ဆင်းတဲ့ဟန် တို့ရွာရဲ့ အလှအပတွေကို လိုက်ပြမလို့ကွ ကောင်မလေးတွေ ငမ်းရင်းပေါ့ကွာ ဟီး"

"အေး ... အေးပါ ငါဒါပြီးရင် ပြီးပါပြီ ပြန်ကြတာပေါ့"ဟု ပြောပြီး နောက်ဆုံးလက်ကျန် တံခါးကို လက်စသတ်ပြီး သုံးယောက်အတူ ရွာထဲ ပြန်ခဲ့ကြသည်။ သက်တန့်ဒီရွာလမ်းက ကိုယ်အမြဲ ဆိုင်ကယ်နဲ့ ဖြတ်သန်းနေတဲ့ လမ်းဖြစ်ပေမဲ့ ရှေ့ကဆိုင်ကယ် ပေါ်ကနေ သူ့ကို လှည့်ကြည့်လှည့်ကြည့် လုပ်နေသော အစ်ကိုကြောင့် ဖုတ်ထူနေသော လမ်းပေါ် ဆိုင်ကယ်ကို မနည်းထိန်းနေရတာထက် အဆမတန် ခုန်လှုပ်နေသော သူ့နှလုံးသားလေးက ပို၍ ထိန်းရခက် နေသည်။

အစ်ကိုရေ ကျွန်တော် ကျွန်တော်အစ်ကိုကို ချစ်မိနေပြီလားဗျာ။ အချိန်ခဏလေး အတွင်းမှာတင်လေ။ ဟင် ... အစ်ကို ကျွန်တော့်ကို ပြောပါဦးဗျ တွေ့ဆုံချိန် နာရီပိုင်း အတွင်းလေးမှာတင် ကျွန်တော့်နှလုံးသားကို အပိုင်သိမ်းယူသွားနိုင်တဲ့ အစ်ကိုကပဲ တော်လွန်းနေခဲ့လား။ ဒါမှမဟုတ် ကိုယ့်နှလုံးသားကိုတောင် မထိန်းချုပ်နိုင် မကာကွယ်လိုက်နိုင်တဲ့ ကျွန်တော်ကပဲ သိပ်ညံ့နေခဲ့လားဟင်။

အစ်ကိုကရော အစ်ကိုက ကျွန်တော့်လို ယောက်ျားလေးကို နောက်
အညာသား ရွာသားလေး အဆင့်နဲ့ကျွန်တော့်ကို ... ဟင့်အင်း ကျွန်တော်
မစဉ်းစားရဲဘူးအစ်ကို။ ကျွန်တော် မခံစားနိုင်ဘူး။ အစ်ကိုသာ ကျွန်တော့်ကို
ကျွန်တော်ကိုလေ။

စိတ်နဲ့ကိုယ်နဲ့ မကပ်သည့်ခဏ သတိတစ်ချက်အလွတ်မှာ ယိုင်ခနဲဖြစ်
သွားသော ဆိုင်ကယ်နဲ့ ထိတ်လန့် စိုးထိတ်သွားဟန် အစ်ကိုမျက်ဝန်းတွေ။
ဟား သက်တန့်ရေ မင်းတော့ သွားပြီသာမှတ်တော့ သင်တန့်ရေ။ လူက
ဘာမှမဖြစ် ဆိုင်ကယ်ကို အချိန်မီနိုင်နိုင်နင်းနင်း ထိန်းလိုက်နိုင်သော်လည်း
အချိန်မီ မထိန်းလိုက်နိုင်သော သူနှလုံးသားလေးကတော့ အစ်ကို
လက်တွင်း ဝပ်တွား သက်ဆင်းလျက်။ ဒါကို အစ်ကိုက လက်ခံထိန်းသိမ်း
ထားပါ့မည်လား၊ မလိုလားစွာ ပုတ်ထုတ် စွန့်ပစ်လွင့်ပစ်မည်လားကတော့
အစ်ကိုရွေးချယ်မှု အပေါ်သာ မူတည်နေမည့် သူနှလုံးသားရဲ့ ကံတရား။

ရွာထဲပြန်ရောက်တော့ စည်သူက သက်တန့်ကို သူ့အိမ်လိုက်ခဲ့ဖို့ ခေါ်
သော်လည်း သက်တန့်ကတော့ ရောင်စဉ်နဲ့ အတူထပ်ရှိနေရင် မလွယ်နိုင်
သည့် သူနှလုံးသားလေးကို သနားသဖြင့် စည်သူကိုသာ ညနေမှ အိမ်လာခဲ့
ကြဖို့ ခေါ်ကာ လမ်းခွဲ နှုတ်ဆတ်ပြန်လာခဲ့သည်။

မျက်ဝန်းထောင့်ရိပ်မှာ မြင်နေရတဲ့ သူ့ကိုသာ ငေးငေးဆွေးဆွေးလေး
ကြည့်နေတဲ့ သူတစ်ယောက်ကိုတော့ သူတစ်ပြန် လှည့်မကြည့်ရဲခဲ့။

ကြောက်သည် အချိန်ခဏလေး အတွင်းမှာပင် ယောက်ျားတစ်ယောက်ထံ
ပြုဆင်းသွားတဲ့ သူ့လိုကောင်ကို အစ်ကိုက အထင်သေးရွံရှာသွားမှာ သူသိပ်
ကြောက်သည်။ သူနှလုံးသားလေးက အစ်ကိုပေါ် သက်ဆင်း အပ်နှင်းမိခဲ့
ခြင်းက သူ့အတွက်တော့ မထူးဆန်းပေမဲ့ အစ်ကိုအတွက်က ထူးဆန်း
ကောင်း ထူးဆန်းနေလိမ့်မည်။ ဤသို့သော အချစ်တွေ၊ ဤသို့သော အဖြစ်

တွေက လူတိုင်းလွယ်လွယ် နားလည် လက်ခံနိုင်ကြတာမှ မဟုတ်ဘဲ။

ရောင်စဉ်ကတော့ သူ့ကို တစ်ချက်ကလေးတောင် လှည့်မကြည့်ဘဲ ထွက်သွားတဲ့ ကျောပြင်လေးကို ငေးကြည့်ရင်း ရင်ထဲမကောင်းသော စိတ်က သူဝမ်းနည်း သွားမိတာမျိုးလား။ ဒီကောင်လေးရဲ့ လျစ်လျူရှုခြင်းက သူ့အတွက် တကယ်ကို ခံရခက်စေသည်မှာ အမှန်။ ဤသို့သော မာနခဲလေး၊ အချေကောင်လေးကို သူဘယ်လိုများရင်နှီးနိုင်အောင် ကြိုးစားရပါ့၊ ဖန်တီးရပါ့နော်။

အဟွင်း ကောင်လေးရေ မင်းကိုယ့်ကို ဘယ်လောက်ထိ ချေမိုးနေနိုင်၊ လျစ်လျူရှုနိုင်မလဲ ကြည့်ရသေးတာပေါ့ ကောင်လေးရာ။ ရောင်စဉ် ဒီကောင်လေးအပေါ် ခင်မင်ရင်းနှီးချင်မိသည့် စိတ်က ဘယ်လိုစိတ်မျိုးနဲ့ လဲဆိုတာ ...

အင်း မင်းသေချာဆန်းစစ်ဖို့တော့ လိုတယ်ရောင်စဉ်။

အခန်း (၅)

ဒီနေ့ရောင်စဉ် အစောကြီးနိုးနေသည်။ မနေ့က ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ လုပ်အားပေးပြန်လာပြီး ပင်ပန်းသွားသဖြင့် စည်သူနဲ့ ရွာထဲပတ်မယ့် အစီအစဉ်ကို ဖျက်လိုက်ရသည်။ ညစာစားပြီးမှ စည်သူက ကောက်ခါငင်ခါ သက်တန့်တို့အိမ် ခဏသွားရအောင်ဟု ဆိုလာသဖြင့် သူ့မယ် မနက်ကတစ် ခေါက် ရောက်ပြီးတာတောင် အခုသွားဖို့အတွက်ကို ရင်ထဲတလုပ်လုပ် တ လှိုက်လှိုက် ခံစားချက်ကြီးက ဟူး ... မလွယ်ပါဘူး။

ဒီလိုနဲ့ နှစ်ယောက်သား သက်တန့်တို့အိမ် ရောက်သွားကြတော့သည်။ စည်သူက ညနေကလည်မယ့် အစီအစဉ်ပျက်သွားသဖြင့် သက်တန့်ကို မနက်ဖြန် ရွာထဲ သွားလည် လိုက်ရမယ်ဟုဆိုကာ ဇွတ်ခေါ်နေသည်။

စည်သူက ဇွတ်ခေါ်နေသလောက် သူ့ကို ဖျတ်ခနဲ ဝေ့ကြည့်လာပြီး ချက်ချင်း အကြည့်ပြန်လွှဲသွားပြီး အင်တင်တင်ဖြစ်နေသော ကောင်လေးမှာ စည်သူကလည်း ဇွတ်ကို ခေါ်နေသဖြင့် နောက်ဆုံးတော့ အရှုံးပေးလိုက် ဟန်ဖြင့် ကောင်လေးရဲ့ "အေးပါကွာ" ဟုသော စကားကြားပြီးထဲက ရောင်စဉ်တစ်ယောက် မလည်ခင်ထဲက ကောင်လေးနဲ့အတူ လျှောက်လည် ရမည် ဟုသော အတွေးဖြင့်ပင် ပျော်ပြီးစိတ်တွေ လှုပ်ရှားနေခဲ့ရသည်။

တစ်ညလုံးလည်း ဟိုလူးဒီလိမ့်နဲ့ တော်တော်နဲ့ အိပ်မပျော်။ အခုလည်း ဘယ်တုန်းကမှ အစောကြီး မနိုးခဲ့ဖူးသောသူ ဟောကြည့် ခု အစောကြီး နိုး နေသည်။ ဘေးက စည်သူကတော့ အိပ်ကောင်းနေတုန်းမို့ ...

"ဟေ့ကောင် "စည်သူ" ထ ထတော့ ဟေ့ကောင် ဆက်အိပ်မနေနဲ့တော့

ထတော့ ဒီနေ့ရွာထဲ သွားမှာလေကွာ ထတော့"ဟု သူ့ဇွတ်နှိုးနေတော့ စည်သူမှာ မျက်လုံးကို မနည်းဖြဲကြည့်ပြီး အိပ်မှုနံရံမှားဖြင့်ပင် ထထိုင်ရင်း ...

"အွင် ... အစ်ကိုလေး အစောကြီးနှိုးနေတာလား ခုမှအစောကြီး ရှိသေးတာလေ အစ်ကိုလေးကလည်း ရွာထဲ ခုချိန် ထသွားမလို့လား ဟိုကောင်သက်တန့်တောင် နိုးဦးမှာ မဟုတ်ဘူး ခဏပြန်အိပ်လို့ ရသေးတယ်"ဟုဆိုကာ ပြန်အိပ်ဖို့ပြင်နေတော့

"ဟို အဲဒါဆို ဖုန်းဆက်ကြည့်လိုက်လေကွာ နိုးပြီလားလို့ မနက်အစောသွားရအောင်လေ မဟုတ်နေမြင့်မှသွား နေတအားပူမှာပေါ့ မင်းအိပ်ချင်နေ ခဏဆပ်နှပ်နေ ဟို ... သက်တန့် ဖုန်းနံပါတ်သာ ငါ့ကိုပေး ငါဆက်လိုက်မယ်"

(မသိဘူး ဖုန်းနံပါတ်လိုချင်တော့လည်း ဒီလိုပဲ ကြံဖန်ဝှင်ဆင်ရတာပဲ)

"အန်း ... ၀၉ ... အဲဒါဆို အစ်ကိုလေး ဆက်လိုက်တော့ ကျွန်တော် ခဏလေးတော့ ပြန်အိပ်ဦးမယ် ခဏလေးပဲ "ပြောပြီးပြန်အိပ်သွားသော စည်သူကို ထားခဲ့ကာ

"ဟယ်လို ဟယ်လို ... "

တစ်ဖက်က ထူးသံလေးကို ကြားရုံဖြင့် ရင်ထဲလိုက်ခနဲဖြစ်ကာ သူနှုတ်ခမ်းက အလိုလို ပြုံးမိသည်။ သေချာပါပြီ သူဒီကောင်လေးကို ချစ်နေမိပြီဆိုတာ။ လူတစ်ယောက်ကို ချစ်မိဖို့ အတွက်က အချိန်တွေ၊ နေရာတွေ၊ ဥတုတွေ မရွေး။ တစ်ဖြတ်လေး အတွင်း တစ်ခဏလေး အတွင်းမှာလည်း ဒီလူဟာ ကိုယ့်ရဲ့နံရိုးတစ်ချောင်းပိုင်ရှင်ရယ်လို့ မသိစိတ်၊ သိစိတ်တွေကစ နှလုံးသားတစ်ခုလုံးနဲ့ ဦးနှောက်တစ်စုံပါမကျန် အလိုလိုသိရှိ နားလည် လက်ခံလိုက်ဖို့ကလည်း စက္ကန့်ပိုင်းလောက်သာ။

ဖုန်းကြီးကိုင်ပြီး သူ့အတွေးနဲ့သူ သူ့နှလုံးသားကို ဆန်းစစ်နေတာနဲ့ အချိန် ခဏလောက် တိတ်ဆိတ် နေလိုက်မိသည်။ တစ်ဖက်က သက်တန့် ကတော့

"ဖုန်းခေါ်ပြီး ဘာမှလည်းမပြောဘူး မပြောရင်ကျွန်တော် ဖုန်းချပြီ နော်"ဆိုကာမှ ရောင်စဉ်ရဲ့ အသိအာရုံအလုံးစုံကို ချို့သာကြည်လင်တဲ့ အသံ သာသာလေးက စုစည်း လှုံ့ဆော် ပေးလိုက်သလို။ ထိုအခါမှ အသိပြန်ဝင် လာသော ရောင်စဉ်က

"ညီ ... ညီနိုးနေပြီလား အစ်ကိုပါ ရောင်စဉ်"

"ဪ ... ဟုတ် အစ်ကို ကျွန်တော်နိုးနေပြီ ဟိုရွာထဲသွားတော့မို့လား အစ်ကို ခုက မိုးတောင် မလင်းသေးဘူးလေ "

တကယ်က သက်တန့်လည်း တစ်ညလုံး မဟုတ်သေးဘူး အခုထိကို တစ်မှေးမှ မအိပ်ရသေးတာဆို ပိုမှန်မယ်။ ဘာကြောင့်လဲတော့ မမေးနဲ့ အင်း အိပ်ဖန်စောင့် နတ်သမီးက ကျွန်တော်ဆိုတဲ့ လူသားလေးကို အိပ်မွေ့ချဖို့ မေ့လျော့ခဲ့တာကြောင့်လို့သာထင်။

"အင်း ... ရွာထဲက မိုးလင်းမှသွားကြတာပေါ့ အစ်ကိုက ညီနိုးနေပြီ လား သိချင်လို့ ဆက်လိုက်တာ ညီ့အတွက် အနှောင့်အယှက်များ ဖြစ်သွား လားဟင်"

"အာ ဘာ မဖြစ်ပါဘူးအစ်ကိုရဲ့ ညီလည်း အခုပဲ နိုးတာ " ရောင်စဉ်ပြီးမိရ ပြန်ပြီ။ ကြည့်လေ သက်တန့်ရဲ့သူ့ကိုသူ ညီလို့ပြောတာ လေးကို သဘော တွေကျပြီး သူ့မှာအလိုလို ပြုံးမိရပြန်ပြီ။ ဒီကောင်လေးနဲ့ စတွေ့ကတည်းက သူ့မှာ အလိုလို ပြုံးမိရ၊ ရင်တွေခုန်ရနဲ့ ဟုတ်နေသည်။ သက်တန့်လည်း သူ့ ကိုယ်သူ ကျွန်တော်ဆိုသော နာမ်စားမှ ညီလို့ သုံးခဲ့မိခြင်းအပေါ် အံ့သြရင် ထိတ် ရှက်ရွံ့မိသလို။ သေစမ်းသက်တန့်ရောင် မင်းဟာလေ ရေမရှိတဲ့

ချောင်းထဲ နှာခေါင်းနှစ်ပြီး သေသင့်တဲ့ကောင်။

"ညီ ... ညီလာရင် အပေါ်ထပ် ထပ်ဝတ်ခဲ့နော် ဦးထုပ်လည်း ဆောင်းခဲ့ ဦး နေမြင့်ရင်နေက တအားပူလာမှာ မေ့မနေနဲ့နော်" ဟုမနေ့က ညီနေပူထဲ က ပြန်လာတုန်းက ဦးထုပ်မပါတော့ ညီ့မျက်နှာလေး ရဲနေတာကိုသတိရ ပြီး သူစိုးရိမ်ပြီး မှာလိုက်မိသည်။

"ဟုတ် အစ်ကို ဒါဆိုကျွန်တော် ဂုနာရီလောက်လာခဲ့မယ် ဟို မေမေ ခေါ် နေလို့ ဒါပဲနော်အစ်ကို"

"အိုကေ ညီ ခဏနေတွေ့မယ်နော်"ဟုဆိုတော့ "ဟုတ် "ဟုသာပြောပြီး ဖုန်းချသွားသော ကောင်လေးကို "အရမ်းချစ်တယ်ညီ" ဆိုတာလေးကို စိတ် ထဲကပဲ ပြောလိုက်မိသော ရောင်စဉ်။

သက်တန့်အစ်ကိုနဲ့ဖုန်းပြောပြီး ရေချိုးရန် လုပ်နေတုန်း

"သား ဘာတွေလုပ်နေတာလဲ "ဟုဆိုကာအခန်းထဲ ဝင်လာသော မေမေ့ ကို "သား ရေချိုးမလို့ မေမေ"

"အို သားရယ် အစောကြီးရှိသေးတာ အအေးတွေ ပတ်ကုန်မှဖြင့်ကွယ် "

"မေမေကလည်း အရမ်းကြီး မစောတော့ပါဘူး သားအမြန်ချိုးမှာပါ ဟို သားရေသွားချိုး လိုက်ဦးမယ်နော် "ဟုဆိုကာ ထွက်လာခဲ့သည်။ မဟုတ်ရင် မေမေက တားနေဦးမှာ။ သက်တန့်တို့ အိမ်မှာက ရေတွင်းရှိတော့ ရွာထဲ သွားချိုးစရာ မလို။ သူငယ်ငယ်ကတော့ မေမေနဲ့ရွာထိပ်က ရေတွင်း သွား ချိုးရသည်။ ရွာမှာက ရွာထိပ်မှာချည်း ရေတွင်း၃တွင်း ရှိသည်။ လမ်းအရှေ့ ဘက်ခြမ်းက ရေတွင်းက အနည်းငယ် ငန်သည်။ ပြီးဘယ်ချိန်ဖြစ်ဖြစ် ဆောင်းတွင်း ဖြစ်နေပါစေ ရေက အမြဲနွေးနေသည်။ လမ်းနောက်ဘက်က နှစ်တွင်းရှိသည်။

တစ်တွင်းက ချိုးရေတွင်း၊ ဒီတွင်းကကျ လမ်းလေးပဲ ခြားနေတာတောင် အရှေ့ဘက်တွင်းနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် ဘယ်အချိန် ဘယ်ရာသီဖြစ်ဖြစ် အမြဲ အေးနေသည်။ သူနဲ့မေမေက ထိုတွင်းမှာပဲ အမြဲ ချိုးဖြစ်သည်။ တစ်တွင်းက သောက်ရေတွင်း။ တစ်ရွာလုံး သောက်ရေ အတွက်တော့ ဒီတွင်းကိုပဲ အားပြုကြရသည်။ သက်တန့်တို့လည်း သောက်ရေအတွက်တော့ ထိုတွင်း ကိုပဲ အားကိုးနေရဆဲ ဖြစ်သည်။ သူရေချိုးပြီးတော့ အဝတ်စားတွေ တစ်ခု ပြီးတစ်ခု ဆွဲထုတ်ဖွကာ ဘာဝတ်ရမယ်မှန်း မသိ ဖြစ်နေစဉ် မေမေက

"သား ... ရော့ နွားနို့ပူပူလေး သောက်လိုက်ဦး ငါ့သားလေး ဒီနေ့ ထူးဆန်းနေတယ်နော် ရေတွေလည်း အစောကြီး ထချိုးတယ် ခုလည်း ကြည့် အဝတ်တွေ မဖွစဖူး ဖွနေတာ ဘာလဲ မေ့သားလေး ရွာထဲက ဘယ် ရွာသူလေး မျက်စိကျနေပြီလဲ မေမေ့ကို မှန်မှန်ပြော"မေမေ့စကားက ခါ တိုင်းပုံမှန် သူ့ကိုစနေကျလို ဖြစ်ပေမဲ့ ပုံမှန်မဟုတ်တော့သော သူ့မှာသာ မေ မေ့စကားကြောင့် အထူးအဆန်း မလုံမလည်းတွေ ဖြစ်ရသည်။

"အာ မေမေကလည်း မဟုတ်ပါဘူး သားက စည်သူရယ် ဟိုအစ်ကိုရယ်နဲ့ သွားမှာဆိုတော့ ဟို မြို့သားအစ်ကိုက အရမ်းချောပြီး စမတ်ကျနေတယ်မ လား အဲဒါမေမေ့သားကလည်း သူ့ထက် မသာတောင် မလျော့အောင်တော့ ရှိုင်းရမယ်မလား မေမေရဲ့"

"ဟုတ်ပါပြီတဲ့ရှင် အမလေး မေ့သားလေးကလည်း ဒီလောက်ချောတာကို အဲဒီလောက် ပြင်စရာကို မလိုပါဘူးသားရယ် ကဲ လာ မေ့သားလေးနဲ့ လိုက် တာ မေကရွေးပေးမယ်"

"သား ရော့ ဒီအစိမ်းနဲ့အဝါစပ်ကြား ရှပ်ကွက်လေးနဲ့ အနီနဲ့ အစိမ်းစပ် ဒီ ပုဆိုးလေး ဝတ်သွား မေ့သားလေးက အသားလေးက ဖြူတော့ ဟပ်ထွက် နေမှာရယ်" သားအဝတ်စား လဲပြီး ထွက်ခဲ့တော့နော် သားဖေကြီးကိုခေါ်ပြီး

မေတို့ ထမင်းစားကြရအောင် "

"ဟုတ် မေမေ "ကျွန်တော် မေမေရွေးပေးခဲ့တဲ့ ဝတ်စုံလေးဝတ်ပြီး မှန်ထဲ ကြည့်မိတော့ ကျေနပ်သွားသည်။

တကယ်ဆို သူဟာ ဘယ်ပဲသွားသွား ဖြစ်ကတတ်ဆန်း ဝတ်တတ်တဲ့သူ မဟုတ်ပေမဲ့ ဒီလောက်ထိလည်း အရေးတယူ လုပ်မနေခဲ့ဖူးပါ။ ခုက အစ်ကိုကြောင့် အစ်ကိုနဲ့သွားရမှာမို့ တခြားသူတွေ အမြင်ထက် အစ်ကိုအမြင်မှာ သူကြည့် ကောင်းနေချင်သည်။ အစ်ကိုနဲ့ မယှဉ်သာရဲပေမဲ့ အစ်ကိုနဲ့ တွဲ၍ လိုက်ဖက်ညီချင်မိသည်။ ဒါဟာသူ့ရဲ့ တစ်ဖက်သတ် လောဘဆိုလည်း မတတ်နိုင်တော့ ... ။ ဒီလောက်တော့ သူတစ်ဖက်သတ် လောဘလေး တက်ခွင့် ရှိတယ်မလားလေ။
